

SABIR (5)

(...dünden devam)

Fazîleti hakkında çok hadîs bulunan sabrın îmanla alâkası, başın bedenle alâkası gibidir. Nasıl başı olmayanın bedeni de olmazsa sabrı olmayanın da imanı olmaz. Hz. Ömer (r.a.): *“Sabr ile güzel geçime, refaha kavuştuk”*

demiştir. Sabrın nûr olduğunu bildiren Peygamber (s.a.v.):

“Mü'minin işi tuhaftır, her işi hayırdır. Bu, yalnız mü'mine vergidir. Sevindirici bir işle karşılaşsa şükreder, o iş kendisi hakkında hayırlı olur. Üzücü bir işle karşılaşsa sabreder, o da kendisi için hayırlı olur.”

' Müslim, Zühd: 64; Dârimî, Rikak: 61; İbn Hanbel, Müsned: 5/24)

, *“Hiç kimseye sabırdan daha hayırlı bir mükâfât verilmemiştir.”*

(Müslim, Zekât: 124; Buhârî, Rikak: 20, Zekât: 50; Ebû Dâvûd, Zekât: 28; Tirmizî, Birr: 77; Nesâî, Zekât: 85; Dârimî, Zekât: 18; Muvatta', Sadaka: 7; İbn Hanbel, Müsned: 3/12, 47, 93)

diyen Allah'ın Elçisi, kendisinden duâ talebeden sar'alı zenci bir kadına:

“Dilersen sabreder, cennete girersin; dilersen duâ edeyim, Allah seni bu dertten kurtarsın”

demiş. Kadın:

“Ben bayılıp düştüğüm zaman açılıyorum, Allah'a duâ et, vücudum açılmasın”

demiş. Allah'ın Elçisi, kadına duâ etmiştir (İbn Hanbel, Müsned: 1/347).

Sabredilen şey bakımından sabır, üç çeşittir: Allah'a ibâdetlere sabır, günâh işlememeğe sabır, Allah'ın sınavı olan üzücü olaylara sabır.

İlk ikisi, kulun kendi irâdesi ile yapacağı işlerle ilgili sabırdır. Üçüncüsü ise kendi irâdesi ve eylemi dışındaki olaylara sabırdır.

Kurtubî, sabır hakkında şunları söylüyor: “Sabrın en makbulü, ilk sadme (şok) ânındaki sabırdır. Müslim'in çıkardığı bir hadîse göre nefse güç gelen, fakat sevâbı çok olan sabır, musîbet ateşinin hücum ettiği zamanda yapılan sabırdır. Zîrâ bu, kalbin dayanıklılığını ve sabır makamında durduğunu gösterir. Ama musîbetin ateşi soğuduktan, ilk şoku geçtikten sonra herkes sabreder. Bundan dolayı akıllı insan, üç gün sonra ahmakın yapacağı işi, ilk andan itibâren yapmalıdır. Sehl ibn Abillâh et-Tüsterî şöyle demiştir: “Sabır iki çeşittir. Biri günâha girmemeğe sabırdır ki bunu yapan mücâhiddir. Biri de Allah'a ibâdete sabırdır ki bunu yapan da âbid(ibâdet eden)dir. Hem günâh işlememeğe, hem de ibâdete sabreden

kimseye Cenâbı Allah, kazâsına rızâ (râzı olma) yeteneği verir. Rızânın işâreti, kalbin, gelen kötülük ve iyilikleri sükûnetle karşılamasıdır. Rüveym
: “Sabır, şikâyeti bırakmaktır.”, Ebû Alî ed-Dakkak
: “Sabır Allah’ın takdîrine itirâz etmemektir. Fakat yakınmadan, başına gelen belâyı söylemen, sabra aykırı değildir. Yüce Allah:
‘Yâ Rabbi, bu dert bana dokundu!’
(Enbiyâ: 73/88)
diyerek derdini söyleyen Eyyûb
'u:
‘Biz onu sabredici bulduk, ne güzel kuldu o!’
(Sâd: 38/44)
diye övdü’ demişlerdir.” (Kurtubî, el-Câmi‘ li Ahkâmi’l-Kur’
an: 2/174)

(devamı yarın..)